

Pamati un galvenie argumenti

Ciparu apraides licences, kuras izsniedz Zviedrijas valdība, ir valsts pasākumi, kuri, cita starpā, regulē ciparu apraides pakalpojumu izmantošanu un tādējādi netieši arī šo pakalpojumu sniegšanu Zviedrijas Karalistē. Pašlaik spēkā esošajās licencēs ietvertā prasība, lai licences turētājs ievērotu sadarbības nolīguma 2. sadaļu, netieši piešķir valsts uzņēmumam *Boxer* monopola tiesības sniegt piekļuves kontroles pakalpojumus (to skaitā šifrēšanu), kas ir pretrunā Konkurences direktīvas 2. panta 1. punktam. Saglabājot pienākumu ievērot šo sadarbības nolīguma sadaļu, uzņēmumiem, kas ir ieinteresēti piedāvāt pilnu ciparu apraides pakalpojumu klāstu, tiek liegta iespēja izmantot Konkurences direktīvas 2. panta 2. un 3. punktā garantētās tiesības. Tādēļ Komisija uzskata, ka Zviedrija nav pareizi transponējusi Konkurences direktīvu valsts tiesību sistēmā attiecībā uz ciparu signālu pārraides un apraides pakalpojumiem zemes sakaru tīklā.

(¹) OV L 249, 21. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 13. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-422/07)

(2007/C 283/34)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — S. Pardo Quintillán un D. Recchia)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot tiesību aktus, kas vajadzīgi, lai kontrolētu labas laboratoriju prakses ievērošanu attiecībā uz inspekcijām un pārbaudēm rūpniecisko ķīmisko vielu nozarē, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek 3. pants Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Direktīvā 2004/10/EK (¹) par normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanu attiecībā uz labas laboratoriju prakses principu piemērošanu un šo principu piemērošanas pārbaudi attiecībā uz ķīmisku vielu testēšanu;
- piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija nebija informēta, ka Spānijā ir pieņemti akti, kas vajadzīgi, lai kontrolētu labas laboratoriju prakses principu ievēro-

šanu laboratorijās, kas testē rūpnieciskās ķīmiskās vielas. Spānijā arī nav noteikta iestāde, kas būtu atbildīga par iepriekš minēto laboratoriju atbilstības labas laboratorijas prakses principiem kontroli, vai katrā gadījumā, Komisijai nav paziņots šādas iestādes nosaukums.

Līdz ar to ir jākonstatē, ka Spānijas Karaliste joprojām nav pieņēmusi tiesību aktus, kas vajadzīgi, lai kontrolētu labas laboratorijas prakses ievērošanu attiecībā uz inspekcijām un pārbaudēm rūpniecisko ķīmisko vielu nozarē, kas tai būtu jāizdara atbilstoši direktīvas 3. pantam.

(¹) OV L 50, 44. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 13. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-424/07)

(2007/C 283/35)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — G. Braun un A. Nijenhuis)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka ar 2007. gada 18. februāra likumu, ar kuru tiek grozīti noteikumi par telekomunikācijām (*Gesetz zur Änderung telekommunikationsrechtlicher Vorschriften*), iekļaujot likumā par telekomunikācijām (*Telekommunikationsgesetz*) 3. panta 12.b punktu un 9.a pantu, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar 6., 7. pantu, 15. panta 3. punktu, 16. pantu un 8. panta 1. un 2. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvā 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (¹), ar 8. panta 4. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvā 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (²) un ar 17. panta 2. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvā 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (³);

- piespriest Vācijas Federatīvā Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.